

1896-04-01

þÿ ‘ À ¿ Ç ± ¹ Á µ Ä ¹ Ã ¼ ì Â µ ¹ Â • ¹ ⁰ ì » ± ¿ ½

þÿ › ± ½ ⁻ Ä · ½ Å À ì “ µ É Á ³ ⁻ ¿ Å ì ¹ » ® ¼ ¿

þÿ Á ¿ ¾ - ½ ¿ Å Ä · Â • » » ¬ ´ ¿ Â µ ½ š Í À

þÿ • Á µ Å ½ · Ä ¹ ⁰ ì Á ì ³ Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10924>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεωμά

Νικηφόρος Δ. Λανίτης
Γεωργιος Ι. Φιλιππου
ΕΛΛ. Προξενιον
Ευλαδευόη
Τωπος

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΕΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΝ Δ. ΛΑΝΙΤΗΝ

ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ

Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Κύπρῳ.

Οὐχὶ ἐκ μέρους Συλλόγου, Σωματίου ἢ πενθούσης Οἰκογενείας, ἀλλ' ἐκ μέρους τῆς Μιᾶς καὶ Ἀδιαίρετου Πατρίδος προσέρχομαι καὶ λυπαλγῆς, Νικόλαε Λανίτη, ἀσπάζομαι τὰ νεκρωθέντα χεῖλη Σου, ἐξ ὧν παρήγορον ἔρρει τὸ βαλσακίον τῆς ἰερωτάτης τῶν διακῶν. Ὑπὲρ τῆς Μιᾶς καὶ Ἀδιαίρετου Πατρίδος εἰργάσθη· εἶπερ τις ἄλλος, πολυκλαυσι φί'ε, καὶ εἰργάσθη, διότι ἐν ἑαυτῷ εἶχε· ἀκμαῖον τὸ ζώπυρον τῆς ἐνθουσιώδους πεποιθήσεως καὶ διότι ἀνήκεις εἰς τὴν προνομιούχον τάξιν ἐκείνων, ὧν πᾶς λόγος, φεύγων τὸ ἔρκος τῶν ὀσφύτων, ἐμπνέει τὴν πειθῶ καὶ ἀσφαρπάζει τὰς καρδίαι· Οἴμαι! τὰ στήθη Σου δὲν ἀλλουσι πλέον τῶν ἱεροῦ· ἐκείνους παλμοῦς, οὓς θαυρασιῶς μετέδιδες διὰ τοῦ ταλάντου, ὅπερ Σοὶ ἰδωρῆσατο ἡ φύσις· ἡ γλυκύφθογγος καὶ σθεναρὰ φωνὴ Σου εἰς ὄσμη· κρατεῖται ἀπὸ χθῆς. Καὶ ὅμως, ἐκτάδην κείμενον, ἄπνον, ἦδη, Σ' ἐνομιζῶ εἰσέτι διδάσκοντα, εἰσέτι δημηγοροῦντα.

Ἦσο, Νικόλαε Λανίτη, ὁ διὰ τῆς μελιρρύτου φωνῆς Σου, καθ' ὅλα ὁμοίως ἐκείνης τοῦ πολυκλαύστου τέκνου τοῦ Μεσολογγίου, ὁ διὰ τῆς ποικιλίας τῶν γνώσεών Σου καὶ τῆς πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν ἀδόλου λατρείας Σου, ἦσο ὁ παρηγεῶν φίλος, ὁ πεποιθὸς λευτέρας, ὁ ἐνθους διδάσκαλος, ἡ στέρη· ἦδη Σου ἐπομένως κοστίζει καὶ κοστίζει πολὺ εἰς ἔσους ἠδυνήθησαν νὰ Σ' ἔννεήσωσι καὶ ἐκτιμήσωσιν, ὧν εἰς ἐλάχιστος ἐγώ, ὁ ὄνσομορος φίλος Σου. Ποσάκις ἐρχόμενος παρ' ἐμοί, «ἄς ἀρήσωμεν, μοὶ ἔλεγε, τὰ βιβλία, ἄς μεταρσιώσωμεν ἑαυτοῦς εἰς παιδικὰς ἡμέρας» καὶ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν· μειδάμα, εὐέλπει ἀνέτελλεν ἐπὶ τὰ χεῖλη Σου, ὡσεὶ δ' ἐκ πυριφλεγέθοντος πασαμοῦ ἀνέβλυζεν ἐκ τοῦ στήθους Σου πικρὸς, πολὺ πικρὸς ὁ στόνος ἑνα· τίον τῶν καιρικῶν περιστάσεων.

Ἐργάτης τῆς πλέον ἐπιμόχθου καὶ ἱερωμένης τῶν ἀπεστολῶν, ἱεροράντης τῶν Μουσῶν, χειριζόμενος ἐπ' ἱσῆς τὴν γραφίδα καὶ

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ COOP 2002

ΕΦΗΜ: ΑΠΗΘΕΙΑ.....ΗΜΕΡ. 20.1.4.1896/

τὸν λόγον ἐπιδείξιας καὶ πάντοτε ἐπὶ κοινῷ ἀγαθῷ, πατριώτης, ἐν ᾧ οὐδέποτε δόλος, ἀλλ' εὐλικρίνεια, πρόκεισται καὶ νεκρὸς ἔτι, Νικόλαε Λανίτη, ὑπόδειγμα εὐγενές, οἷα κατορθοῖ ἡ διαυγής διάνοια καὶ ἡ ἐμμονὴ ἐπὶ τὰς πεποιθήσεις μακρῶν συγκριτικῶς μελετῶν. Δὲν εἶνε στιγμή, οὐδὲ ἀνάγκη ν' ἀτραπάσω τὴν γνώμην τῶν πενθούντων ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ Σου, διότι μόνος Σου, δι' ἃ ὄκνου ἐργασίας ἔβηξας ἑαυτὸν ἐν τῇ ἀμειώτῳ γενικῇ εὐγνωμοσύνῃ, τὸ δὲ καταλαβὼν τοὺς πάντας ἐπὶ τῇ πικρᾷ καὶ ἐπωδύμῳ στερήσει Σου ἄληστον πένθος, ἀντ' ἑμοῦ συνηγορεῖ. Καὶ εἶνε ἀλήθεια. Οὐδεὶς ἐκ τοῦ σύγγενος ἀντιληφθεὶς Σε διδάσκοντα, δημηγοροῦντα ἢ διαλεγόμενον, οὐδεὶς ὁ μὴ ὀλιγόθετος καὶ αἰσθανόμενος τὴν ἀλγηδύνα τοῦ ἀποχωρισμοῦ Σου, οὐδεὶς ὁ μὴ βαρυπενθῆς βλέπων τὰ χεῖλη Σου ἅπαξ διὰ παντός κλεισθέντα.

Ἄλλ' ὅχι! Ὅπου γονία Ἑλληνική, ἐκίε καὶ σκία Φαλήρου. Ἐγεί καὶ ἡ πολυστενάζουσα Κύπρος τὰς ἐδικὰς της. Εἰς τὰς σκιάς ταύτας προσετέθη καὶ ἡ ἐδικὴ Σου, Νικόλαε Λανίτη, ὁ πλανώμενος δὲ ὀδοιπόρος καὶ ἐξεταστής της ἐξελίξεως τῶν ἐγκοσμίων, περὶ τὴν Κιμῶνιον πεδιάδα θ' ἀκούη πτερυγίζουσας τὴν γλυκύφθογγον φωνὴν Σου, διαμαρτυρομένην, ἐλπίζουσαν, νοσητεῦσαν, παρηγορεῦσαν, ἀφυπνίζουσαν τοὺς ἀναισθητοὺς, πέραν τοῦ τάφου ἀναμνησκουσαν τοῖς ἐπιγινόμενοις τὸ σθένος καὶ τὴν σημασίαν αὐτῆς. Καὶ, ὡς ἡ φωνὴ τοῦ Προμηθέως δεσμώτου ἀπὸ τὰ δεσμά της ὑπέβηεν ἡ διζμαρτύρησις τοῦ Ἰδαίου ἐναντίον της Ὀλῆς, ὡς οἱ μυστηρώδεις ψιθυρισμοὶ τῶν αἱματοφόρων σκιῶν τοῦ Φαλήρου συνεκίνησαν, οὕτω καὶ ἡ ἐδικὴ Σου, πολύκινη φίλε, ἐνωρίς ἢ ἄργά θά καθοδηγήσῃ τοὺς ταχθέντας ὑπὸ της θείας προνοίας ἐπὶ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν τιμαλφεστέρων διδασχῶν, ὑπὲρ ὧν ἐμόχθησας, ἡγωνίσθης, ἤλπισας, ἐδίδαξας.

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ COOP 2002
ΕΦΗΜ: ΑΠΗΘΕΙΑ.....ΗΜΕΡ. 20/7/74-7856

Σε ἀποχαιρετῶ, πολῦτιμὲ φίλε, Σε ἀπο-
χαιρετῶ ἐν καρδίᾳ τελλιμμένη. Ὅπου εὐ-
ρίσκεσαι, δὲν θὰ βραδύνωμεν νὰ Σε συναν-
τήσωμεν οἱ ἀπερφανευθέντες λατρευταί Σου.
Ἐνώπιον τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ παντός ἱ-
στάμενος, μὲ καθαρὸν τὸ μέτωπον καὶ ἀ-
γνήν τὴν συνειδήτην, θὰ ἐπισκοπῆς μετὰ
τῆς πλειάδος τῶν Διδασκάλων τοῦ Γέ.ους,
θὰ ἐπισκοπῆς βεβαίως τὰ ἡμέτερα. Μὴ ἐγ-
καταλίπης τὸ ἔργον Σου, τὸ κύλινθον ἄτμᾶ
Σου τοῦ παρελθόντος ἔτους δαίται ἐπορευ-
νίου συμπληρώσεως.

Γενεῶ, Νικολάε Λανίτη, γενεῶ συνήγο-
ρος παρὰ τῶ Μεγάλῳ ἡμῶν Θεῷ ὑπὲρ τῆς
ἐκπληρώσεως τῶν ποίων, δι' οὗς ἐμῶσθησας,
πλήν κουρασθεῖς, κοιμᾶσαι ἤδη τὸν αἰώνιον
ὑπνον τοῦ τιμίου πατριώτου Ἡ γῆ, ἥτις
μετ' ὀλίγον θὰ Σε καλύψῃ, ἔστω Σε ἑλα-
φρά, φαντιζομένη καὶ μωροβλοῦσα ἀπὸ τὴν
αὔραν τῆς ἐκφραστῆς Σε καὶ ἀπὸ τὰ δά-
κρυα ἀπαρηγγρήτου συζύγου, πονούντων
συγγενῶν, πενθούντων φίλων καὶ δεφρανῶν
μαθητῶν Σου.